

obviněnou, stíhanou, a že rozhodným jest úmysl, v jakém výpověď učinila, chtěla-li jí totiž pomoci sobě či někomu jinému. V případě, o nějž jde, neospravedlňoval se Š. ani v přípravném vyhledávání ani při hlavním přelíčení tím, že proto křivě vypovídal, poněvadž předpokládal, že je spolupachatelem anebo spoluvinníkem činu, o němž byl vyslýchán, naopak vychází z jeho shora uvedeného ospravedlnění zřejmě na jevo, že při závadné výpovědi neměl na mysli svou účast při činu, a nechtěl ji zakrýti svou eventuelní vlastní vinu, nýbrž že chtěl vyslovenou nepravdou přispěti jen Jiřímu K-ovi. Tomu nasvědčuje úplně pohnutka, Š-em uplatňovaná, že tak učinil z obavy, by nepřišel o své místo ve dvoře v O. Za těchto okolností není oprávněn předpoklad, že Š. pokládal se subjektivně za obviněného a nelze proto důvodně tvrditi, že jeho výpověď byla svou podstatou zodpovídáním se obžalovaného a nikoli seznáním svědka. Vyhovuje-li však dle toho Š-ovo odsouzení pro křivé svědectví ve smyslu §§ 197 a 199 tr. zák. zákonu, není též vyloučeno odsouzení spoluobžalovaného Jiřího K-a pro spoluvinu na tomto zločinu. Důvod zmatečnosti čís. 9 a) §u 281 tr. ř. není proto dán.

### Čís. 826.

**Podloudný vývoz mincí jako takových nespadá pod zákon ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n.**

(Rozh. ze dne 4. května 1922, Kr I 955/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 15. června 1921, pokud jím byli obžalovaní uznáni vinnými přečinem § 2 b) zákona ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n., a sprostil je po této stránce z obžaloby.

### Důvody:

Zmateční stížnosti obžalovaných, pokud čelí proti výroku, odsuzujícímu je pro nedovolený vývoz, pokud se týče spoluvinu na něm a opírají se o § 281 čís. 9 a) tr. ř., jsou odůvodněny. Jde v tomto případě o podloudný vývoz zlatých 10marek, pak 10- a 20korun. Zákon ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n., vztahuje se dle svého § 1 výhradně na předměty potřeby ve smyslu § 1 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. K těmto však peníze, ať již papírové či kovové, ať tuzemské či cizozemské, čítati nelze. Stanovisko odchylné mohlo by přijíti po případě v úvahu, kdyby peníze prokazatelně vyváženy byly jen jako kovový materiál k účelům technickým. Že by tomu však v tomto případě tak bylo, není v rozsudku ani naznačeno, naopak důvody rozsudku ve své celistvosti podobný závěr přímo vylučují. Bylo proto v tomto směru odůvodněným zmatečným stížnostem vyhověno, rozsudek zrušen a obžalovaní v tomto bodě z obžaloby sprostěni. Tím ovšem nemá býti prejudikováno případnému potrestání administrativnímu.